

De Westerbrug met op de achtergrond de Kleindiepstraat

Het Kleindiep was een kreek (gantel) tussen de Buitenuitbreiding en de Kerkbuurt. Samen met het Middeldiep vormde het Kleindiep ooit een open verbinding met de Merwede. Op 1 juli 1956 besloot de gemeenteraad, in verband met de wateroverlast voor de omliggende woningen, tot demping van het deel vanaf de Kleindiepstraat tot aan de monding in het Middeldiep. Het karwei werd geklaard in de beginjaren '60 voor een bedrag van f 363.000,- (B.L.)

In de Klaandiepstraet bij de Westebrug

Heb u dà gevoel nou ok wel is? Zô `n gevoel dà je, op z'n zachs en verzichtigchies gezeed een bietjie trots ben dà jij ok in 't Baggerdurrep gebore ben. D'r is toch ommers niks mis mee as ie wiegchie aan de Slierechsen dijk het gestaon? 't Maok tò niks uit as ie een bietjie beterder plat Slierechs kan praote as 't Aalgemêên Beschaofde Nederlans? Luister naer deuzen Brijhapper z'n belemenisse vanuit de tijd toe die nog waarekte, en een overdenking vanuit z'n jongesjaere:

Ik wou dat ik naer huis toe kon, naer m'n familie, naer waer of 't begon. Waer dà 'k gekipt ben en gebroejd, daer in 't Baggerdurrep, daer ben 'k opgegroeid. Ik wou dà 'k vast in Slierecht was, trug in m'n weunplaets, ik wou dà 'k 'r was. Trug aan d'n dijk, de Kaarekbuurt, de Maarewesingel of de Prutsebuurt. 'k Was in Dubai en in Hongkong en overaal waer dà 'k was, waer ik meer nog gong. Aaltijd kwam ik toch weer terecht in 't Baggerdurrep, in mijn Sliejerecht. Aan boord daer is de wèrld klaain, mor de preducsie die mag 'r zijn. 'k Ziet vanaf zêê de kust, vaar weg en ik verlang toch zô naer mijn Sliejerecht. M'n waarekcontract zit d'r bekant op, 't gong dag en nacht, een maond non-stop. Steeds twaalef uur óp en twaalef uur af, dà lijkt hêel wat, mor 't is echt gêên straf. Nog êên dag waarek dan mag ik gaon, 't duurde best wel lang, mor 'k het 't weer deurstaon. Nou gaot ik aaindelijk weer terug, naer ons huisie bij de Westebrug.

In de Klaaindiepstraet op nommero 3, daer wier ik gebore. O, wis ie dat nie? 't Was nog in d'n ôolog, in 't leste jaer. D'n hongerwinter die kwam nog, dà's waer. Ied're keer as ik trugdenkt, gao m'n hart sneller en zie 'k in 't Klaaindiepie de Westebrug opegaon. Dan vaer deur dà reviertie een hoepescheepie verbij. Ja, in de Klaaindiepstraet, op 3 weunde wij. Ons vaoder was schipper, aailijk meer kapitaain. Voer op 't Hoopie van Bonsies, dà bôôtjie was klaain. Mor hoe vedder de jaere, zôôvel te grôôter z'n schip. Ja, pao bleef mor groeie, hij steeg met 'n O STIP. Hij zwierf rond de wèrld, van 't Weste tot Ôost en was vaak gescheeje van z'n vrouw en z'n krôost. 't Was aallicht voor 'n paor maonde, somwaaile ok wel 'n jaer. Je mò me glôôve, wà 'k vertel is echt waer! In de Klaaindiepstraet, we weunde daer fijn, soms zou ie wel wille dat 't nóg zô kon zijn. Mor 't is aamel verleeje, wà gong de tijd toch vlug. M'n jeugd, de Klaaindiepstraet en de Westebrug.

Huib Kraaijeveld